

CARMIÑA, CARMIÑA, CARME (2)

1

Carmiña, Carmiña, Carme
moito me gusta o teu nome;
eu sempre chamo por Carme
e Carme non me responde.

2

Carmiña, Carmela,
que pena me das,
na guerra de Cuba
morreuche o rapaz;
morreu, morreu,
que lle vas facer,
pra ti, Carmela,
rapaz ha de haber.

3

Carmiña, Carmiña, Carme
bonita cara de rosa
achégate a min Carmiña
non te fagas recelosa.

4

Carmiña, Carmela,
que pena me das,
na guerra de Cuba
morreuche o rapaz;
morreu, morreu,
que lle vas facer,
pra ti, Carmela,
rapaz ha de haber.

5

Carmiña, Carmiña, Carme
Carmiña do meu querer;
Carmiña, Carmiña, Carme
moito me fas padecer.

6

Carmiña, Carmela,
que pena me das,
na guerra de Cuba
morreuche o rapaz;
morreu, morreu,
que lle vas facer,
pra ti, Carmela,
rapaz ha de haber.

7

Carmiña ten un tinteiro
cheo de tinta amarela;
déixame molla-la pluma
no teu tinteiro, Carmela.

♩. = 50

Car - mi - ña, Car - mi - ña, Car - me
eu sem - pre cha - mo por Car - me

— moi - to me gus - ta o teu no - me; —
— e Car - me non me res - pon - de. —

Car - mi - ña, Car - me - la, que pe - na me das,

na - gue - rra de Cu - ba mo - rreu - che o ra - paz;

mo - rreu, mo - rreu, que lle - vas fa - cer,

pra - ti, Car - me - la, ra - paz ha de ha - ber.